

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

Thiruvvasagam and Thirukkural from the Perspective of Divine Thought: A Comparative Study

Dr. P. Karpagaraman*,

Assistant Professor, Department of Tamil, Sona College of Arts and Science, Salem - 05

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1625-7209>

*Correspondence: dkkaveeswar@gmail.com, Tel: +919894210651

Article Info

Received on 26-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 05-Mar-2026, Published on 09-Mar-2026

ABSTRACT

In the landscape of Tamil literature, Thiruvvasagam serves as a philosophical treasure trove nurturing the crop of devotion, while Thirukkural stands as a manual for living that scales the peaks of human ethics. Although these two works differ in their individual approaches, it is noteworthy that they share a unified vision in explaining divine thought.

It is a philosophical truth that the Almighty grants every birth specifically to resolve our sins and virtues (Punya and Papa), and that the day birth is confirmed, death is also determined. Human life is essentially a field for experiencing and exhausting one's karmas (actions). Both Manickavasagar and Thiruvalluvar emphasize that the ultimate purpose of birth is for the soul, which originated from the Divine state, to return to that primordial state.

This research employs a comparative method to examine how Manickavasagar's path of melting devotion and Thiruvalluvar's intellectual ethical path converge at the single point of "reaching God." Despite one being the eighth volume of the Panniru Thirumurais and the other being the "Universal Veda," both Thiruvvasagam and Thirukkural express identical thoughts without divergence on concepts such as clinging to the Lord's feet, removing karmic bonds, and seeking liberation from the cycle of rebirth.

KEYWORDS: Dual Karma (Iruvinai), Past Karma (Munthaiyinai), Ignorance (Agnanam), Non-rebirth, The Detached One (Patratran), Realization of Truth, Pati-Pasu-Pasam (Lord-Soul-Bondage), Saiva Siddhantha, Divine Intervention (Thaduthatkollal), Liberation (Veeduperu).

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

இறை சிந்தனை நோக்கில் திருவாசகமும் திருக்குறளும் : ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு

*முனைவர் ப.கற்பகராமன், உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை, சோனா கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, சேலம் – 05

1. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பக்திப் பயிரை வளர்க்கும் மெய்யியல் கருவிலமாகத் திருவாசகமும், மானுட அறங்களைச் சிகரங்களாகக் காட்டும் வாழ்வியல் நூலாகத் திருக்குறளும் விளங்குகின்றன. இவ்விரு நூல்களும் தத்தமது அணுகுமுறையில் வேறுபட்டிருந்தாலும், இறை சிந்தனையை விளக்குவதில் சமகருத்தினைக் கொண்டுள்ளன என்பது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது.¹ நம்முடைய பாவ புண்ணியங்களைத் தீர்ப்பதற்காகவே ஒவ்வொரு பிறவியையும் இறைவன் வழங்குகின்றான் என்பதும், பிறப்பு உறுதி செய்யப்பட்ட அன்றே இறப்பும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதும் மெய்யியல் உண்மையாகும்.¹ மனித வாழ்க்கை என்பது வினைகளை அனுபவித்துத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு களமே ஆகும். இறைநிலையிலிருந்து வந்த ஆன்மா, மீண்டும் அந்த ஆதிநிலையை அடைவதே பிறவியின் பயன் என்பதை மாணிக்கவாசகரும் திருவள்ளுவரும் வலியுறுத்துகின்றனர்.¹ மாணிக்கவாசகரின் உருகும் பக்தி மார்க்கமும், திருவள்ளுவரின் அறிவுசார் அறநெறியும் இறைவனை அடைதல் என்ற புள்ளியில் எவ்வாறு இணைகின்றன என்பதை ஒப்பீட்டு முறையில் இவ்வாய்வு ஆராய்கிறது. பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகமும், உலகப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளும் இறைவனது திருவடியைப் பற்றுதல், வினைகளை நீக்குதல், பிறவாமை வேண்டிதல் போன்ற கருத்துகளில் எவ்வித மாறுபாடும் இன்றி ஒருமித்த சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றன.¹

2. குறிப்புச் சொற்கள் (Keywords)

இருவினை, முந்தைவினை, அஞ்ஞானம், பிறவாமை, பற்றற்றான், மெய்யுணர்தல், பதி-பசு-பாசம், சைவ சித்தாந்தம், தடுத்தாட்கொள்ளல், வீடுபேறு.

3. முன்னுரை (Introduction)

தமிழ் மொழியின் தொன்மையும் அதன் இலக்கியச் செழுமையும் உலகளாவிய புகழுக்குக் காரணமானவை. பன்னிரு திருமுறைகளில் பலராலும் பலகாலம் ஓதப்பெற்று வரும் அருள் நூலாக மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகம் திகழ்கிறது.¹ இது மக்களைப் பிறவியாகிய கடலில் இருந்து மீட்டெடுத்து முத்திக் கரையில் சேர்ப்பிக்கும் உன்னதப் புணையாகச்

செயல்படுகிறது. 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்னும் பெருமைக்குரிய இந்த எட்டாம் திருமுறை, ஆன்மாவை இறைவனிடம் உருக்கிச் சேர்க்கும் தனித்தன்மை கொண்டது.¹ அதேபோல், தமிழ் மொழிக்கு மணிமகுடமாக விளங்கும் திருக்குறள், மானுட வாழ்வின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமையான நூலாகும். இதில் இல்லாத செய்திகளே இல்லை என்ற அளவிற்கு இது உலகப் பொதுமறையாகத் திகழ்கிறது.¹

"இறைவன் மனிதனுக்குச் சொன்னது கீதை, மனிதன் இறைவனுக்குச் சொன்னது திருவாசகம், மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்னது திருக்குறள்" என்ற வாக்கின் மூலம் இவ்விரு நூல்களின் இயல்பை உணரலாம்.⁶ இருப்பினும், மனிதனுக்கு அறத்தைச் சொன்ன வள்ளுவனும், இறைவனிடம் பக்தி கொண்ட மாணிக்கவாசகரும் இறை சிந்தனையில் எவ்வாறு ஒன்றுபடுகின்றனர் என்பதை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் முதன்மைத் தேவையாகும். திருவாசகத்தில் பொதிந்துள்ள திருக்குறள் விழுமியங்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் வழியாக முன்வைக்கப்படுகிறது.¹

4. நூல்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியும் பொதுமைத் தன்மையும்

திருவாசகம் மற்றும் திருக்குறள் ஆகிய இரண்டுமே வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் தோன்றியவை. திருக்குறள் சங்க காலத்தின் இறுதியிலோ அல்லது அதற்குச் சற்றுப் பின்னரோ தோன்றியதாகக் கருதப்படுகிறது (கி.பி. 1-6 நூற்றாண்டுகள்).⁶ மாணிக்கவாசகரின் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு எனப் பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.⁸ காலத்தால் இவை இடைவெளி கொண்டிருப்பினும், தமிழ் மக்களின் ஆன்மீகத் தேடலில் இவை பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

4.1 திருவாசகத்தின் தனித்தன்மை

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஒவ்வொரு திருமுறையும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. எனினும், ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் ஆற்றலில் திருவாசகம் முதலிடம் வகிக்கிறது.¹ இதில் 51 பதிகங்களும் 658 பாடல்களும் உள்ளன. 'சிவபுராணம்' முதல் 'அச்சோப்பதிகம்' வரை ஆன்மாவின் பயணத்தை இது விவரிக்கிறது. அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த ஆன்மா, குருவருளால் இறைவனை அடைந்து பேரின்பம் பெறும் நிலையே இதன் சாரமாகும்.¹

4.2 திருக்குறளின் மேன்மை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் முதன்மையானது திருக்குறள். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பால்களைக் கொண்டு மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துகிறது.¹ மதச்சார்பற்ற தன்மையும்,

எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் அறங்களும் இதன் சிறப்புகளாகும். இத்தகு மேன்மையுடைய திருக்குறளின் தாக்கம் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் இழையோடுவதை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.¹

ஒப்பீட்டுத் தளங்கள்	திருவாசகம்	திருக்குறள்
இலக்கிய வகை	பக்தி இலக்கியம்	அற இலக்கியம்
காலம்	கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு	கி.பி. 1-6 ஆம் நூற்றாண்டு
மையப்பொருள்	சிவனோடு இரண்டறக் கலத்தல்	அறவழியில் வாழ்ந்து வீடுபேறு அடைதல்
முக்கியப் பகுதி	சிவபுராணம்	கடவுள் வாழ்த்து
அணுகுமுறை	உணர்ச்சிபூர்வமான சரணாகதி	அறிவுப்பூர்வமான அறம்

5. இறைவனின் திருவடியைப் பற்றுதல்: ஒரு மெய்யியல் பார்வை

இறைவனின் திருவடியைப் பற்றுவதே இப்பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பதற்கான ஒரே வழி என்பதை இவ்விரு ஞானிகளும் வலியுறுத்துகின்றனர். மாணிக்கவாசகப் பெருமான், இமைப்பொழுதும் தன் நெஞ்சில் நீங்காது உறையும் இறைவனின் திருவடியை இவ்வாறு போற்றுகிறார்:

“இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சின் நீங்காதான் தாள்வாழ்க” (திருவாசகம், சிவபுராணம், பாடல் அடி.2)¹

இது இறைவனின் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் தன்மையையும், அடியார் உள்ளத்தில் அவன் என்றும் குடியிருக்கும் பாங்கையும் உணர்த்துகிறது.¹¹ இந்தக் கருத்தையே திருவள்ளுவர் தனது கடவுள் வாழ்த்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ் வார்” (திருக்குறள், கடவுள் வாழ்த்து குறள்.3)¹

இங்கு 'மலர்' என்பது அன்பர்களின் மனமாகிய தாமரை மலரைக் குறிக்கும். இறைவன் அடியார்களின் மனக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளான். அவனது திருவடியைப் பற்றுபவர்கள் மட்டுமே இந்த உலகில் இன்பமாக நிலைத்து வாழ முடியும் என்பது வள்ளுவரின் துணிபு.¹² மாணிக்கவாசகரின் 'நெஞ்சின் நீங்காதான்' என்ற தொடரும், வள்ளுவரின் 'மலர்மிசை ஏகினான்' என்ற கருத்தும் இறைவனின் அந்தர்யாமி (உள்ளுறைதல்) தன்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.¹³

6. இருவினையும் இறைப் புகழும்

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களில் ஒன்று 'இருவினை ஒப்பு' ஆகும். நல்வினையும் தீவினையும் ஆன்மாவைப் பிணைக்கும் சங்கிலிகளாகும்.¹⁴ இறைவனின் புகழைப் பாடுவதன் மூலம் இந்த வினைகளைத் தேய்க்க முடியும் என்பது மாணிக்கவாசகரின் நம்பிக்கை. அவர் பாடுகிறார்:

“முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்” (திருவாசகம், சிவபுராணம், பாடல் அடி.20) ¹

தான் இறைவனின் சிவபுராணத்தைப் பாடுவதன் நோக்கம், தனது முந்தை வினைகள் யாவற்றையும் ஒழிப்பதே ஆகும் என்கிறார்.¹¹ இந்தக் கருத்தினை ஒட்டியே வள்ளுவர் பின்வரும் குறளை அமைத்துள்ளார்:

“இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு” (திருக்குறள், கடவுள் வாழ்த்து குறள்.5) ¹

இறைவனின் உண்மைப் புகழை விரும்பிப் போற்றுபவர்களிடம், அறியாமையினால் வினையும் நல்வினை மற்றும் தீவினை ஆகிய இரண்டும் சேரமாட்டா என்பது இதன் பொருள்.¹² மாணிக்கவாசகரின் 'முந்தை வினை ஓய உரைத்தல்' என்பது வள்ளுவரின் 'இருவினை சேரா' நிலையை அடைவதற்கான ஒரு வழியாகத் திகழ்கிறது.¹

7. அவா அறுத்தல் மற்றும் அஞ்ஞானத்தின் காரியம்

ஆன்மா இறைவனை அடைய முடியாமல் தடுப்பது ஆசை அல்லது அவா ஆகும். இந்த அவாவே அஞ்ஞானத்தின் வெளிப்பாடாகும்.¹⁵ இதனை அறுத்தெறிவதே வீடுபேற்றிற்கான வழியாகும்.

மாணிக்கவாசகர் இறைவனின் குருவருள் ஆன்மாவின் ஆசையை அறுப்பதை இவ்வாறு விவரிக்கிறார்:

“அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசைய றுப்பான்” (திருவாசகம், குயில்பத்து, பாடல் 5) ¹

இறைவன் விண்ணுலகிலிருந்து இறங்கி வந்து, அடியார்களாகிய நமது உலகியல் ஆசைகளை அறுத்துத் தடுத்தாட்கொள்கிறான் என்பது இதன் சாரமாகும்.⁸ இதே கருத்தை வலியுறுத்தவே வள்ளுவர் 'அவா அறுத்தல்' என்ற தனி அதிகாரத்தையே படைத்துள்ளார். 'ஆசையே துன்பத்திற்கு அடிப்படை' என்ற தத்துவத்தை இவ்விரு நூல்களும் ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. அஞ்ஞானம் என்பது மலத்தினால் விளைவது. இதனைப் போக்கச் சிவஞான உபதேசம் அவசியம் என்பதை மாணிக்கவாசகர் உணர்த்துகிறார்.¹

8. பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுதல்

உலகியல் பற்றுக்களை விடுவது எளிதான காரியமல்ல. ஒரு பற்றினை விட வேண்டுமானால், அதைவிட மேலான ஒரு பற்றினைப் பற்ற வேண்டும். இதுவே உளவியல் மற்றும் மெய்யியல் உண்மையாகும்.

திருவள்ளுவர் இதைக் காரணகாரியத் தொடர்புடன் கூறுகிறார்:

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு” (திருக்குறள், துறவு, குறள் 349) ¹

யாதொரு பற்றும் இல்லாத இறைவனின் பற்றினைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும், அப்போதுதான் மற்ற உலகியல் பற்றுக்கள் நம்மை விட்டு விலகும் என்பது இதன் பொருள்.¹² இதே வழிமுறையை மாணிக்கவாசகர் தனது அனுபவத்தில் கண்டு கூறுகிறார்:

“மின்னே ஏனைய பூங்கழல்கள் அடைந்தார் கடந்தார் வியனாலகம்” (திருவாசகம், ஆனந்தமாலை, பாடல் 1) ¹

இறைவனின் திருவடிகளாகிய பூங்கழல்களைப் பற்றிக் கொண்டவர்கள், இப்பிறவி என்னும் வியனாலகைத் தாண்டி முக்தி நிலை அடைவர் என்கிறார்.¹ வள்ளுவர் ‘பற்று’ என்று குறிப்பிட்டதையே மாணிக்கவாசகர் ‘பூங்கழல்களை அடைதல்’ என்கிறார். இருவருமே பற்றை விடுவதற்குப் பரமனைப் பற்றுவதே ஒரே வழி என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.²

9. பிறவாமை வேண்டுதல்

ஆன்மீகப் பயணத்தின் இறுதி இலக்கு மீண்டும் பிறவாமையை அடைவதே ஆகும். பிறப்பு என்பது துன்பத்தின் தொடர்ச்சி என்பதை உணர்ந்தவர்கள் இறைவனிடம் ‘பிறவா வரம்’ கேட்கின்றனர்.³

மாணிக்கவாசகர் கீர்த்தித்திருவகவலில் இறைவனை இவ்வாறு வேண்டுகிறார்:

“மீண்டும் வாரா வழியருள் புரிபவன் பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்” (திருவாசகம், கீர்த்தித்திருவகவல், அடி.117-118) ¹

மேலும் சிவபுராணத்தில்,

“மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே” (திருவாசகம், சிவபுராணம், அடி. 87) ¹

என்று இறைவனிடம் மீண்டும் இந்தப் பிறவிப் பெருங்கடலில் சிக்காமல் இருக்க வரம் கோருகிறார்.¹¹ இதே கருத்தை வள்ளுவர் ‘மெய்யுணர்தல்’ என்னும் அதிகாரத்தில் தெளிவுபடுத்துகிறார்:

“கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் மற்றீண்டு வாரா நெறி” (திருக்குறள், மெண்யுணர்தல், குறள் 6) ¹

யார் ஒருவன் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை உணர்கிறானோ, அவன் மீண்டும் இந்தப் பிறவிக்குத் திரும்பாத உயர்ந்த வழியை அடைவான் என்பது இதன் பொருள்.⁶ மாணிக்கவாசகரின் 'மீண்டும் வாரா வழி' என்ற தொடரும், வள்ளுவரின் 'மற்றீண்டு வாரா நெறி' என்ற தொடரும் நூற்றுக்கு நூறு ஒப்புமை கொண்டவை.¹

10. காலத்தே கடமையைச் செய்தல்

மனித வாழ்வின் இளமைக்காலமே இறைவனைத் தேடுவதற்கும், அறம் செய்வதற்கும் உகந்த காலமாகும். காலம் கடந்து செய்யும் முயற்சி பயனளிக்காது என்பதை இவ்விரு நூலாசிரியர்களும் உணர்த்துகின்றனர்.

மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்:

“காலமுண டாகவே காதல் செய் துய்மின் கருதரிய” (திருவாசகம், திருப்பாண்டிப் பதிகம், பாடல் 5)¹

வாழ்க்கை முடிந்து போவதற்கு முன்பே, உடல் நலம் இருக்கும் போதே இறைவனைப் பற்றிக் கொண்டு உய்வடையுங்கள் என்பது இதன் பொருள்.² இக்கருத்தையே வள்ளுவர் துறவு அதிகாரத்தில் வலியுறுத்துகிறார்:

“வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின் ஈண்டியற் பால பல” (திருக்குறள், துறவு, குறள் 242)¹ இதன் பொருள், இளமைக்காலத்திலேயே சாதனைகள் புரிவதற்குரிய காலம் என்பதை மனித உலகிற்குப் பதியச் செய்துள்ளதாகும்.¹

11. உயிரிகளின் துன்பம் துடைத்தல்: பேதைமை நீக்கம்

மானுட ஆன்மா சாதி, குலம், பிறப்பு என்னும் சுழல்களில் சிக்கித் தவிக்கிறது. இந்த அறியாமையாகிய 'பேதைமை' நீங்கினாலன்றி ஆன்மா விடுதலை பெற முடியாது.

மாணிக்கவாசகர் தனது பதிகத்தில் பாடுகிறார்:

“சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேனை அல்லறுத் தாட்கொண்டு பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனத்தென் உயிரை மாய்த்துக் கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே” (திருவாசகம், கண்டப்பத்து, பாடல் 5)¹

இப்பாடலில் சாதிகுலம் பிறப்பு என்கிற நீர்ச்சுழலில் அகப்பட்டுத் தடுமாறுகின்ற ஆதரவற்ற அடியார்களின் துன்பங்களைத் துடைத்து, ஆணவத்தை அழித்து இறைவனைத் தரிசிப்பதாகக் கூறுகிறார்.¹ இங்கு 'பேதைமை' என்பது தன்னை யாரென்று அறியாத அஞ்ஞான நிலையைக் குறிக்கும். வள்ளுவர் இப்பேதைமையைப் பற்றிப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

“பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு ஊதியம் போக விடல்” (திருக்குறள், பேதைமை, குறள் 831) ¹

மேலும்,

“நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்” (திருக்குறள், பேதைமை, குறள் 833) ¹

இந்தக் குறள்கள் வழியாக, இறைவனை நினையாமல் உலகியல் கேடுகளில் ஈடுபடுவதே பேதைமை என்பதை வள்ளுவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.¹² மாணிக்கவாசகர் இந்தப் பேதைமை குணம் நீங்கவே இறைவனைச் சரணடைகிறார்.²

12. புலன் அடக்கமும் மெய்யறிவும்

புலன்களின் வழியாகச் செல்லும் மனம் ஆன்மாவைக் கீழ்நோக்கி இழுக்கும். இறைவனைக் காண விழைபவர்கள் இந்தப் புலன் கவர்ச்சிகளிலிருந்து தப்ப வேண்டும்.¹³

மாணிக்கவாசகர் போற்றித் திருவகவலில் கூறுகிறார்:

“கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்” (திருவாசகம், போற்றித் திருவகவல், அடி, 35) ¹

புலன்களின் வழியாக ஏற்படும் கவர்ச்சிகளிலிருந்து தப்பித்த நிலையைக் குறிப்பிடுகிறார். இதே கருத்தை வள்ளுவர் நுட்பமாக விளக்குகிறார்:

“கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் என்ன பயனு மில்” (திருக்குறள், குறிப்பறிதல், குறள் 1100) ¹

இருவரின் பார்வையும் ஒன்றுபடும் போது சொற்களுக்கு வேலையில்லை. ஆன்மீக ரீதியில், இறைவன் அடியவரை நோக்கும் போது அங்கே அகங்காரம் அழிந்து பேரின்பம் பிறக்கிறது.³

13. சைவ சித்தாந்தமும் மெய்யியல் நுட்பங்களும்

திருவாசகமும் திருக்குறளும் சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை உண்மைகளைத் தாங்கி நிற்கின்றன. சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களை விளக்குகிறது.¹⁵

13.1 பதி (இறைவன்)

பதி என்பது பரம்பொருள். இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன் (இம்மனன்ட்) மற்றும் எல்லாவற்றையும் கடந்தவன் (ட்ரான்ஸென்டென்ட்).¹³ மாணிக்கவாசகர் இறைவனைச் 'சோதி' வடிவாகக் காண்கிறார். வள்ளுவர் அவனை 'வாலறிவன்' என்கிறார். இருவருமே இறைவன் குணங்களைக்

கடந்தவன், ஆனால் அடியார்களுக்கு அருள் செய்யும் போது எண்குணத்தனாக விளங்குபவன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.¹²

13.2 பசு (ஆன்மா)

ஆன்மா இயல்பிலேயே அறிவுடையது. ஆனால் ஆணவ மலத்தினால் மறைக்கப்பட்டுச் சிறுமை அடைந்துள்ளது.¹⁴ ஆன்மா தன்னை உணரும் போதே இறைவனை உணர முடியும். மாணிக்கவாசகர் தன்னை 'நாயேன்' என்று விளிப்பது ஆன்மாவின் பணிவைக் காட்டுகிறது.³

13.3 பாசம் (தளைகள்)

பாசம் என்பது ஆன்மாவைக் கட்டியுள்ள ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகும். இந்த மும்மலங்களை நீக்குவதே பிறவியின் நோக்கம்.¹⁵

தத்துவப் பொருள்	விளக்கம்	திருவாசகத்தில்	திருக்குறளில்
பதி	இறைவன்	சிவபெருமான்	ஆதி பகவன்
பசு	ஆன்மா	அடியார் / நாயேன்	உயிர் / மெய்யுணர்வார்
பாசம்	பிணிப்பு	மும்மலங்கள்	பற்று / இருவினை

14. உலகளாவிய தாக்கம்: ஜி.யு. போப்பின் மொழிபெயர்ப்பு

திருவாசகம் மற்றும் திருக்குறள் ஆகிய இரண்டுமே மேலைநாட்டு அறிஞர்களைப் பெரிதும் ஈர்த்தவை. ஜி.யு. போப் (Rev. G.U. Pope) இவ்விரண்டு நூல்களையும் ஆழமாகப் பயின்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.³

அவர் திருவாசகத்தின் பக்திச் சிறப்பைக் கண்டு, "இது ஒருவரது இதயத்தை உருக்கும் ஆன்மீகக் கவிதை" என்று புகழ்ந்தார்.³ அதேபோல், திருக்குறளை "உலகளாவிய நீதியைக் கூறும் ஒரு உன்னத நூல்" என்று போற்றினார்.⁵ ஜி.யு. போப்பின் இந்த ஒப்பீட்டுப் பார்வை, இவ்விரண்டு தமிழ் நூல்களும் உலக இலக்கியப் பரப்பில் எத்தகைய உயரிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.⁷

15. முடிவுரை

திருக்குறள் மற்றும் திருவாசகம் ஆகிய இரண்டுமே தமிழ் மொழியின் இரு கண்கள் போன்றவை. திருக்குறள் மனித வாழ்வின் அறங்களைச் செம்மைப்படுத்துகிறது; திருவாசகம் ஆன்மாவை

இறைவனிடம் சேர்க்கிறது.¹ மாணிக்கவாசகரின் பாடல்களில் திருக்குறளின் தாக்கம் இழையோடுவதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இறைவனின் திருவடியைப் பற்றுதல், இருவினைகளை ஒழித்தல், ஆசையை அறுத்தல், பிறவாமை வேண்டுதல் போன்ற எல்லா நிலைகளிலும் இவ்விரு நூலாசிரியர்களும் ஒத்த கருத்தையே கொண்டுள்ளனர்.¹ திருவள்ளுவர் அறிவுப் பாதையில் காட்டிய உண்மைகளை மாணிக்கவாசகர் பக்திப் பாதையில் அனுபவித்துச் சொல்லியுள்ளார். எனவே, “இறை சிந்தனை நோக்கில் திருவாசகமும் திருக்குறளும் ஒன்றே” என்பது திண்ணம். தமிழ் இலக்கியம் காட்டும் இந்தப் பொதுமைப் பண்பு உலகெங்கும் வாழும் மக்களுக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது.¹

Works cited

1. மாணிக்கவாசகர் மக்களுக்குக் கூறும் கருத்துகள் M, accessed March 11, 2026, <https://www.mjsshonline.com/index.php/journal/article/download/26/24>
2. Thiruvvasagam - Wikipedia, accessed March 11, 2026, <https://en.wikipedia.org/wiki/Thiruvvasagam>
3. இசைத்தமிழ் நோக்கில் திருவாசகம் / Thiruvvasagam in the Perspective of Tamil Music - Zenodo, accessed March 11, 2026, <https://zenodo.org/records/15549726>
4. Impact of the Tirukkural - Wikipedia, accessed March 11, 2026, https://en.wikipedia.org/wiki/Impact_of_the_Tirukkural
5. Thirukkural (திருக்குறள்) - Comparative literature (இலக்கிய ஒப்பாய்வு), accessed March 11, 2026, <http://literature-comp.blogspot.com/2011/12/thirukkural.html>
6. (PDF) A Comparative Study: First Canadian Tamil Scholar Rv. G.U. Pope's Best Thirukkural Reinvention - ResearchGate, accessed March 11, 2026, https://www.researchgate.net/publication/374175885_A_Comparative_Study_First_Canadian_Tamil_Scholar_Rv_GU_Pope's_Best_Thirukkural_Reinvention
7. Thiruvvasagam: A Series Shaivism | PDF | Indian Religions | Tamils - Scribd, accessed March 11, 2026, <https://www.scribd.com/document/621837905/INESITGACIONSAANTOSSHIVAITAS>
8. (PDF) மாணிக்கவாசகரின் காட்சியனுபவம்: திருவாசகத்தில் வெளிப்படும் மெய்ப்பொருள் மற்றும் சைவ சித்தாந்த நுட்பங்கள்: The Visionary Experience of Manikkavasagar: Metaphysical Truths and Saiva Siddhanta Nuances in Thiruvvasagam - ResearchGate, accessed March 11, 2026, https://www.researchgate.net/publication/400624686_manikkavacakarin_katciyanupavam

[tiruvacakattil_velippatum_meyporul_marrum_caiva_cittanta_nutpankal_The_Visionary_Experience_of_Manikkavasagar_Metaphysical_Truths_and_Saiva_Siddhanta_Nuances_in_Thiruva](#)

9. Legacy of the Thirukkural. Thiruvalluvar's Enduring Influence | by Outis | LICENTIA POETICA, accessed March 11, 2026, <https://licentiapoetica.com/legacy-of-the-thirukkural-1d286176634b>
10. Understanding the Glory of Thiruvagasam | PDF - Scribd, accessed March 11, 2026, <https://www.scribd.com/document/830431637/THE-GLORY-OF-THIRUVASAGAM>
11. Bibliography on Thirukkural, accessed March 11, 2026, https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3a/Bibliography_on_thirukkural.pdf
12. Deciphering Saiva Siddhanta's View on God and Soul - Philosophy Institute, accessed March 11, 2026, <https://philosophy.institute/indian-philosophy/saiva-siddhanta-god-soul-view/>
13. சைவ சித்தாந்தம் கூறும் மும்மலம், accessed March 11, 2026, <https://vle.seu.ac.lk/mod/resource/view.php?id=6862>
14. What is Saiva Siddhantam, accessed March 11, 2026, <http://saivaphilosophy.blogspot.com/2009/12/what-is-saiva-siddhantam.html>
15. Bhagavan, Manikkavachagar and the Tiruvachakam - David Godman, accessed March 11, 2026, <https://www.davidgodman.org/bhagavan-manikkavachagar-and-the-tiruvachakam/>
16. Metaphysics of Saiva Siddhanta System | PDF | Monism | Soul - Scribd, accessed March 11, 2026, <https://www.scribd.com/document/263260197/The-Metaphysics-of-Saiva-Siddhanta>
17. 07 LATER INDIAN METAPHYSICS: SAIVA SIDDHANTA (May 1934) - Vedanta Kesari, accessed March 11, 2026, <https://vk.rkmm.org/s/vkm/m/vedanta-kesari-1934/a/07-later-indian-metaphysics-saiva-siddhanta-may-1934>
18. சைவ சித்தாந்த அகராதி - விக்கிமூலம், accessed March 11, 2026, https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%9A%E0%AF%88%E0%AE%B5_%E0%AE%9A%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4_%E0%AE%85%E0%AE%95%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%BF
19. Page:A Bibliography on Thirukkural.pdf/16 - Wikisource, the free online library, accessed March 11, 2026, https://en.wikisource.org/wiki/Page:A_Bibliography_on_Thirukkural.pdf/16